

پژوهشکده‌ی آمار

جمهوری اسلامی ایران
مرکز آمار ایران
پژوهشکده‌ی آمار

بررسی و مقایسه شاخص‌های منتخب در استان‌ها با
تأکید بر نتایج سرشماری ۱۳۸۵ تا ۱۳۹۰ و سنجش
توسعه‌یافته با توجه به برخی از شاخص‌های ترکیبی

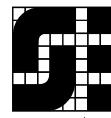
بررسی و مقایسه شاخص‌های منتخب در استان‌ها با تأکید بر نتایج سرشماری ۱۳۸۵ تا ۱۳۹۰ و سنجش توسعه‌یافته با توجه به برخی از شاخص‌های ترکیبی

صادق احمدی

سعید رضا قادری

داود روشن سنگاچین

شراره رخشان

پژوهشکده آمار

کروه پژوهشی آماری اقتصادی

۱۳۹۲ زمستان

به نام خداوند جان و خرد

پیشگفتار

این طرح با دو هدف مورد مطالعه قرار گرفته، اول اینکه شاخص‌های منتخب از نتایج دو سرشماری ۱۳۸۵ و ۱۳۹۰ در سطح استان مورد مقایسه قرار گرفته شده است. دوم اینکه با روش‌های متداول آماری، میزان توسعه‌یافتنگی استان‌های کشور با توجه به برخی از شاخص‌های ترکیبی حاصل از نتایج دو سرشماری مورد سنجش قرار گرفته است.

در این طرح علاوه بر ارائه جداول، نتایج دو سرشماری ۱۳۸۵ و ۱۳۹۰ در سطح استان به منظور شناخت موقعیت استان‌های کشور از برخی نتایج آمارهای ثبتی و طرح‌های آماری نیز استفاده شده است. در راستای هدف دوم این طرح روش‌های متداول آماری مورد نظر برای شناخت توسعه‌یافتنگی همچون، تحلیل عاملی- تاکسونومی عددی- خوشبندی با توجه به تجربیات و مطالعات انجام شده، تحلیل عاملی برای سنجش توسعه‌یافتنگی مد نظر قرار گرفته شده است.

به منظور دست‌یابی به این دو هدف ابتدا طرح در قالب سه فصل تقسیم شده است. فصل اول شامل تعاریف و مفاهیم به کار گرفته شده، فصل دوم شامل مقایسه نتایج برخی از شاخص‌های مهم دو سرشماری ۱۳۸۵ و ۱۳۹۰ در سطح استان و فصل سوم شامل سنجش توسعه‌یافتنگی استان‌ها با توجه به شاخص ترکیبی حاصل از نتایج دو سرشماری است.

این پژوهه با حمایت‌های مالی و فنی صندوق جمعیت سازمان ملل متحد (UNFPA) و با همکاری مرکز آمار ایران و پژوهشکده آمار به اجرا درآمده است.

همکاران این طرح پژوهشی آقایان صمد اصغری، سعید رضا قدرت و داوود روشن سنگاچین و خانم دکتر شراره رخشان بوده‌اند که بدین وسیله صمیمانه از زحمات و تلاش‌های ارزشمند ایشان تشکر و قدردانی می‌شود. همچنین از مساعدت و پشتیبانی علمی و معنوی ریاست محترم وقت پژوهشکده آمار کمال تشکر به عمل می‌آید.

کروه پژوهشی آمارهای اقتصادی

پژوهشکده آمار

فهرست مطالب

۱	- تعاریف و مفاهیم
۱۵	- مقایسه شاخص‌های منتخب بین دو سرشماری ۱۳۸۵ و ۱۳۹۰
۱۵	-۱- جمعیت
۱۶	-۲- متوسط رشد جمعیت
۱۸	-۳- توزیع نسبی جمعیت
۲۰	-۴- نسبت جنسی
۲۲	-۵- میزان شهرنشینی
۲۵	-۶- توزیع سنی جمعیت
۲۹	-۷- امید به زندگی در بد و تولد
۳۲	-۸- میانگین سن در اولین ازدواج
۳۶	-۹- باروری کل
۳۹	-۱۰- مهاجرت
۴۹	-۱۱- میزان مهاجرت خالص
۴۲	-۱۲- متوسط بعد خانوار
۴۵	-۱۳- سواد و تحصیلات

۴۸.....	۱۴-۲ - نرخ خالص ثبت نام در مقطع ابتدایی
۵۰.....	۱۵-۲ - جمعیت در حال تحصیل
۵۶.....	۱۶-۲ - تحصیلات عالی
۶۲.....	۱۷-۲ - دسترسی به اینترنت
۶۲.....	۱۸-۲ - ضریب نفوذ اینترنت در سرشماری ۱۳۸۵
۶۶.....	۱۹-۲ - ضریب نفوذ اینترنت در سرشماری ۱۳۹۰
۶۹.....	۲۰-۲ - فعالیت
۶۹.....	۲۱-۲ - جمعیت فعال اقتصادی
۷۳.....	۲۲-۲ - نرخ مشارکت اقتصادی (نرخ مشارکت اقتصادی)
۷۳.....	۲۳-۲ - نرخ بیکاری
۷۳.....	۲۴-۲ - شاغلین ۱۰ ساله و بیشتر بر حسب گروه‌های عمده اقتصادی (کشاورزی، صنعت و خدمات)
۷۳.....	۱-۲۴-۲ - بخش کشاورزی
۷۴.....	۲-۲۴-۲ - بخش صنعت
۷۴.....	۳-۲۴-۲ - بخش خدمات
۷۸.....	۲۵-۲ - شاغلان ۱۰ ساله و بیشتر در گروه‌های عمده شغلی
۸۸.....	۲۶-۲ - شاغلان از نظر وضع شغلی
۹۲.....	۱-۲۶-۲ - شاغلان بخش عمومی
۹۲.....	۲-۲۶-۲ - شاغلان بخش خصوصی
۹۲.....	۲۷-۲ - عمده‌ترین منبع تأمین آب مصرفی خانوار
۹۲.....	۱-۲۷-۲ - شبکه آبرسانی عمومی شهر یا آبادی
۹۳.....	۲-۲۷-۲ - رودخانه، برکه، جویبار و آب باران

۹۷.....	۲۸-۲ - عمدترين منبع تأمين آب مصرفی برای پخت و پز
۹۷.....	۱-۲۸-۲ - شبکه آبرسانی عمومی شهر یا آبادی
۹۷.....	۲-۲۸-۲ - رودخانه، برك، جوبيار و آب باران
۱۰۱.....	۲۹-۲ - تعداد اتاق در اختیار خانوار
۱۰۹.....	۳۰-۲ - تركيب خانوار.....
۱۱۹.....	۳۱-۲ - نوع محل سکونت
۱۲۴.....	۳۲-۲ - مساحت زيرينا
۱۳۶.....	۳۳-۲ - دفع پساب واحد مسکونی.....
۱۵۵.....	۳۴-۲ - نوع اسکلت بنا و مصالح بهكار رفته در واحد مسکونی.....
۱۶۲.....	۳۵-۲ - امکانات و تسهيلات موجود در واحدهای مسکونی معمولی
۱۷۴.....	۳۶-۲ - وسائل و امکانات در اختیار خانوار.....
۱۷۷.....	۳۷-۲ - نحوه تصرف مسکن (استيجاري).....
۱۸۱.....	۳ - سنجش توسعه يافتنگی استانها با توجه به برخی از شاخصهای ترکیبی حاصل از نتایج دو سرشماری
۱۸۱.....	۱-۳ - مقدمه
۱۸۱.....	۲-۳ - روش تحقیق
۱۸۳.....	۳-۳ - روش تحلیل عاملی
۱۸۴.....	۴-۳ - روش تحلیل خوشهاي
۱۸۴.....	۵-۳ - تشریح مدل تحلیل عاملی
۱۸۶.....	۶-۳ - عملیات رتبه‌بندی استان‌های کشور در سال ۱۳۹۰ بر اساس روش تحلیل عاملی
۱۸۶.....	۱-۶-۳ - ایجاد ماتریس اطلاعات
۱۸۶.....	۲-۶-۳ - ساخت عامل‌ها یا شاخصهای تلفیقی با استفاده از روش تحلیل عاملی

۱۸۶.....	۳-۶-۳- انتخاب شاخص‌های مناسب برای تحلیل عاملی.....
۱۸۶.....	۳-۶-۴- استخراج مجموعه اولیه عوامل.....
۱۸۷.....	۳-۶-۵- استخراج مجموعه عوامل نهایی وسیله دوران.....
۱۸۷.....	۳-۶-۶- محاسبه امتیازات عاملی.....
۱۹۰.....	۳-۶-۷- رتبه‌بندی استان‌ها بر اساس کلیه شاخص‌ها در سرشماری ۱۳۹۰
۱۹۴.....	۳-۷- تشریح مدل تحلیل خوش‌های
۱۹۴.....	۳-۸- عملیات خوش‌بندی استان‌های کشور در سرشماری ۱۳۹۰ بر اساس روش تحلیل خوش‌های
۱۹۷.....	۳-۹- عملیات رتبه‌بندی استان‌های کشور در سرشماری ۱۳۸۵
۱۹۷.....	۳-۱۰- نتایج حاصل از تحلیل عاملی.....
۱۹۹.....	۳-۱۱- نتایج حاصل از تحلیل خوش‌های
۲۰۱.....	۳-۱۲- نتیجه‌گیری.....
۲۰۵.....	مرجع‌ها

فهرست جدول‌ها

جدول ۱-۲- تغییرات جمعیتی کشور در سال‌های ۱۳۸۵- ۱۳۹۰ ۱۵
جدول ۲-۲- جمعیت و متوسط رشد سالانه به تفکیک استان ۱۳۸۵- ۱۳۹۰ ۱۸
جدول ۲-۳- توزیع نسبی جمعیت و تغییرات آن به تفکیک استان ۱۳۸۵- ۱۳۹۰ ۱۹
جدول ۲-۴- نسبت جنسی و تغییرات آن به تفکیک استان ۱۳۸۵- ۱۳۹۰ ۲۱
جدول ۲-۵- میزان شهرنشینی و تغییرات آن به تفکیک استان ۱۳۸۵- ۱۳۹۰ ۲۴
جدول ۲-۶- ساختار و تغییرات سنی به تفکیک گروه‌های عمدۀ سنی کشور ۱۳۸۵- ۱۳۹۰ ۲۵
جدول ۲-۷- توزیع جمعیت بر حسب گروه عمدۀ سنی و تغییرات آن به تفکیک استان ۱۳۸۵- ۱۳۹۰ ۲۶
جدول ۲-۸- امید به زندگی در بدو تولد و تغییرات آن به تفکیک استان ۱۳۸۵- ۱۳۹۰ ۳۰
جدول ۲-۹- میانگین سن در اولین ازدواج و تغییرات آن به تفکیک استان ۱۳۸۵- ۱۳۹۰ ۳۳
جدول ۲-۱۰- باروری کل و تغییرات آن به تفکیک استان در سال‌های ۱۳۸۵- ۱۳۹۰ ۳۷
جدول ۲-۱۱- روند مهاجران وارد شده در سرشماری‌های ۱۳۸۵- ۱۳۹۰ ۳۹
جدول ۲-۱۲- مهاجرت خالص و تغییرات آن به تفکیک استان ۱۳۸۵- ۱۳۹۰ ۴۰
جدول ۲-۱۳- متوسط بعد خانوار و تغییرات آن به تفکیک استان ۱۳۸۵- ۱۳۹۰ ۴۳
جدول ۲-۱۴- میزان باسوسادی در جمعیت ۶ ساله و بیشتر به تفکیک استان ۱۳۸۵- ۱۳۹۰ ۴۷
جدول ۲-۱۵- نرخ خالص ثبت نام در مقطع ابتدایی ۱۳۸۵- ۱۳۹۰ ۴۹
جدول ۲-۱۶- جمعیت در حال تحصیل بر حسب دوره‌های تحصیلی ۱۳۸۵- ۱۳۹۰ ۵۰

جدول ۱۷-۲ - جمعیت در حال تحصیل بر حسب دوره تحصیلی به تفکیک استان ۱۳۸۵ ۵۲
جدول ۱۸-۲ - جمعیت در حال تحصیل بر حسب دوره تحصیلی به تفکیک استان ۱۳۹۰ ۵۴
جدول ۱۹-۲ - دانشجویان دانشگاه‌ها و مؤسسات آموزش عالی در حال تحصیل ۱۳۸۵ - ۱۳۹۰ ۵۶
جدول ۲۰-۲ - دانشجویان دانشگاه‌ها و مؤسسات آموزش عالی بر حسب دوره تحصیل به تفکیک استان ۱۳۸۵ ۵۷
جدول ۲۱-۲ - دانشجویان دانشگاه‌ها و مؤسسات آموزش عالی بر حسب دوره تحصیل به تفکیک استان ۱۳۹۰ ۵۸
جدول ۲۲-۲ - دانشجویان دانشگاه‌ها و مؤسسات آموزش عالی به تفکیک استان ۱۳۸۵ - ۱۳۹۰ ۵۹
جدول ۲۳-۲ - برآورد خانوارهایی که به اینترنت دسترسی دارند به تفکیک استان ۱۳۸۵ ۶۴
جدول ۲۴-۲ - برآورد خانوارهایی کشور بر حسب وضعیت استفاده از اینترنت و ضریب نفوذ آن به تفکیک استان ۱۳۸۵ ۶۵
جدول ۲۵-۲ - جمعیت ۶ ساله و بیشتر بر حسب استفاده از اینترنت در ۱۲ ماه گذشته به تفکیک استان ۱۳۹۰ ۶۷
جدول ۲۶-۲ - جمعیت ۶ ساله و بیشتر کشور بر حسب استفاده از اینترنت و ضریب نفوذ آن به تفکیک استان ۱۳۹۰ ۶۸
جدول ۲۷-۲ - جمعیت ۱۰ ساله و بیشتر، نرخ فعالیت و نرخ بیکاری ۱۳۸۵ - ۱۳۹۰ ۶۹
جدول ۲۸-۲ - جمعیت ۱۰ ساله و بیشتر، نرخ فعالیت و نرخ بیکاری به تفکیک استان ۱۳۸۵ ۷۰
جدول ۲۹-۲ - جمعیت ۱۰ ساله و بیشتر، نرخ فعالیت و نرخ بیکاری به تفکیک استان ۱۳۹۰ ۷۱
جدول ۳۰-۲ - تعداد شاغلان ۱۰ ساله و بیشتر در بخش‌های اقتصادی ۱۳۸۵ - ۱۳۹۰ ۷۴
جدول ۳۱-۲ - شاغلین ۱۰ ساله و بیشتر بر حسب گروه‌های عمدۀ اقتصادی به تفکیک استان ۱۳۸۵ ۷۵
جدول ۳۲-۲ - شاغلین ۱۰ ساله و بیشتر بر حسب گروه‌های عمدۀ اقتصادی به تفکیک استان ۱۳۹۰ ۷۶
جدول ۳۳-۲ - شاغلین ۱۰ ساله و بیشتر بر حسب گروه‌های عمدۀ شغلی به تفکیک استان ۱۳۸۵ - ۱۳۹۰ ۷۹
جدول ۳۴-۲ - توزیع نسبی جمعیت شاغلان ۱۰ ساله و بیشتر بر حسب وضع شغلی ۱۳۸۵ - ۱۳۹۰ ۸۸

جدول ۲-۳۵- شاغلان ۱۰ ساله و بیشتر کشور بر حسب بخش‌های خصوصی و عمومی ۱۳۸۵- ۱۳۹۰ ۸۹
جدول ۲-۳۶- خانوارهای معمولی ساکن بر حسب عمدترين منبع تأمین آب مصرفی برای آشامیدن به تفکیك استان ۱۳۸۵- ۱۳۹۰ ۹۴
جدول ۲-۳۷- خانوارهای معمولی ساکن بر حسب عمدترين منبع تأمین آب مصرفی برای پخت و پز به تفکیك استان ۱۳۸۵- ۱۳۹۰ ۹۹
جدول ۲-۳۸- نسبت اتاق در اختیار خانوار به تفکیك تعداد اتاق ۱۳۸۵- ۱۳۹۰ ۱۰۱
جدول ۲-۳۹- خانوارهای معمولی و گروهی ساکن در واحد مسکونی معمولی بر حسب تعداد اتاق در اختیار به تفکیك استان ۱۳۸۵- ۱۳۹۰ ۱۰۵
جدول ۲-۴۰- توزیع نسبی خانوارهای معمولی کشور بر حسب تعداد افراد خانوار سال ۱۳۸۵- ۱۳۹۰ ۱۰۹
جدول ۲-۴۱- خانوارهای معمول و گروهی ساکن بر حسب تعداد اعضای خانوار به تفکیك استان ۱۳۸۵- ۱۳۹۰ ۱۱۰
جدول ۲-۴۲- خانوارهای معمولی ساکن و گروهی بر حسب نوع محل سکونت کشور ۱۳۸۵- ۱۳۹۰ ۱۱۹
جدول ۲-۴۳- خانوارهای معمولی ساکن و گروهی ساکن بر حسب نوع محل سکونت به تفکیك استان ۱۳۸۵- ۱۳۹۰ ۱۲۱
جدول ۲-۴۴- تعداد و میزان واحدهای مسکونی بر حسب مساحت زیربنای کشور ۱۳۸۵- ۱۳۹۰ ۱۲۴
جدول ۲-۴۵- واحدهای مسکونی معمولی بر حسب مساحت زیربنا به تفکیك استان ۱۳۸۵- ۱۳۹۰ ۱۲۵
جدول ۲-۴۶- بیشترین و کمترین درصد فراوانی مساحت زیربنا در استان‌ها ۱۳۸۵ ۱۳۰
جدول ۲-۴۷- بیشترین و کمترین درصد فراوانی مساحت زیربنا در استان‌ها ۱۳۹۰ ۱۳۲
جدول ۲-۴۸- دفع فاضلاب آشپزخانه، توالت، سایر فاضلاب‌های واحدهای مسکونی معمولی ۱۳۸۵- ۱۳۹۰ ۱۳۷
جدول ۲-۴۹- واحدهای مسکونی معمولی بر حسب وضعیت آشپزخانه و محل دفع فاضلاب واحد مسکونی به تفکیك استان ۱۳۸۵- ۱۳۹۰ ۱۳۸
جدول ۲-۵۰- واحدهای مسکونی معمولی بر حسب وضعیت توالت و محل دفع فاضلاب توالت واحد مسکونی به تفکیك استان ۱۳۸۵- ۱۳۹۰ ۱۴۵

جدول ۲-۵۱- واحدهای مسکونی معمولی بر حسب محل دفع سایر فاضلاب‌های واحد مسکونی به تفکیک استان ۱۴۹.....	۱۳۸۵ - ۱۳۹۰
جدول ۲-۵۲- واحدهای مسکونی معمولی بر حسب نوع اسکلت بنا و مصالح عمدہ به کار رفته کشور ۱۵۵.....	۱۳۸۵ - ۱۳۹۰
جدول ۲-۵۳- واحدهای مسکونی معمولی بر حسب نوع اسکلت بنا و مصالح عمدہ به کار رفته به تفکیک استان ۱۵۷.....	۱۳۸۵ - ۱۳۹۰
جدول ۲-۵۴- واحدهای مسکونی معمولی بر حسب امکانات و تسهیلات موجود در آن کل کشور ۱۶۲.....	۱۳۸۵ - ۱۳۹۰
جدول ۲-۵۵- واحدهای مسکونی معمولی بر حسب امکانات و تسهیلات و موجود در واحد مسکونی به تفکیک استان ۱۶۳.....	۱۳۸۵ - ۱۳۹۰
جدول ۲-۵۶- امکانات و تسهیلات در اختیار به تفکیک استان ۱۳۸۵ - ۱۳۹۰ ۱۷۶.....	
جدول ۲-۵۷- خانوارهای کشور بر حسب وضعیت استیجاری محل سکونت و تفکیک استان ۱۷۸.....	۱۳۸۵ - ۱۳۹۰
جدول ۳-۱- مقادیر ویژه، درصد واریانس و درصد تجمعی کل واریانس عامل‌های اولیه استخراجی در بخش‌های مختلف ۱۸۷.....	
جدول ۳-۲- امتیازات عامل محاسبه شده به تفکیک استان‌های کشور ۱۸۸.....	
جدول ۳-۳- میانگین عامل‌های استخراجی برای هر استان در سال ۱۳۹۰ ۱۹۱.....	
جدول ۳-۴- رتبه و درجه توسعه استان‌های کشور بر اساس مجموعه شاخص‌های توسعه در سرشماری ۱۹۳.....	۱۳۹۰
جدول ۳-۵- وضعیت استان‌ها در گروه‌های مختلف از نظر برخورداری از شاخص‌ها بر اساس تحلیل خوش‌های ۱۹۷.....	۱۳۹۰
جدول ۳-۶- رتبه و درجه توسعه استان‌های کشور بر اساس مجموعه شاخص‌های توسعه در سرشماری ۱۹۸.....	۱۳۸۵
جدول ۳-۷- وضعیت استان‌ها در گروه‌های مختلف از نظر برخورداری از شاخص‌ها بر اساس تحلیل خوش‌های ۲۰۰.....	۱۳۸۵
جدول ۳-۸- رتبه استان‌ها در سال‌های ۱۳۸۵ - ۱۳۹۰ ۲۰۲.....	

جدول ۹-۳-رتبه استان‌های کشور به تفکیک تنزل نسبی، رشد نسبی و رتبه ثابت در سال‌های ۲۰۳.....	۱۳۹۰ - ۱۳۸۵
---	-------------

فهرست شکل‌ها

- شکل ۱-۲ - متوسط رشد سالانه جمعیت طی سال‌های سرشماری ۱۳۷۵-۱۳۷۰، ۱۳۷۵-۱۳۸۵ و ۱۳۸۵-۱۳۹۰ ۱۶
- شکل ۲-۲ - متوسط رشد سالانه جمعیت به تفکیک استان ۱۳۸۵-۱۳۹۰ ۱۶
- شکل ۲-۳-۲ - توزیع نسبی جمعیت به تفکیک استان ۱۳۸۵-۱۳۹۰ ۱۸
- شکل ۲-۴-۲ - نسبت جنسی به تفکیک استان ۱۳۸۵-۱۳۹۰ ۲۲
- شکل ۲-۵-۲ - میزان شهرنشینی به تفکیک استان ۱۳۸۵-۱۳۹۰ ۲۳
- شکل ۲-۶-۲ - توزیع گروه سنی ۱۴-۰ ساله به تفکیک استان ۱۳۸۵-۱۳۹۰ ۲۷
- شکل ۲-۷-۲ - توزیع گروه سنی ۱۵-۶۴ ساله به تفکیک استان ۱۳۸۵-۱۳۹۰ ۲۷
- شکل ۲-۸-۲ - توزیع گروه سنی ۶۵ ساله و بیشتر به تفکیک استان ۱۳۸۵-۱۳۹۰ ۲۷
- شکل ۲-۹-۲ - امید به زندگی زنان در بدو تولد به تفکیک استان ۱۳۸۵-۱۳۹۰ ۲۹
- شکل ۲-۱۰-۲ - امید به زندگی مردان در بدو تولد به تفکیک استان ۱۳۸۵-۱۳۹۰ ۲۹
- شکل ۲-۱۱-۲ - میانگین سن در اولین ازدواج زنان به تفکیک استان ۱۳۸۵-۱۳۹۰ ۳۴
- شکل ۲-۱۲-۲ - میانگین سن در اولین ازدواج مردان به تفکیک استان ۱۳۸۵-۱۳۹۰ ۳۴
- شکل ۲-۱۳-۲ - باروری کل به تفکیک استان ۱۳۸۵-۱۳۹۰ ۳۸
- شکل ۲-۱۴-۲ - مهاجرت خالص به تفکیک استان ۱۳۸۵-۱۳۹۰ ۴۱
- شکل ۲-۱۵-۲ - متوسط بعد خانوار به تفکیک استان در سال‌های ۱۳۸۵-۱۳۹۰ ۴۴

شکل ۲-۱۶-۲ - درصد باسوسادی به تفکیک استان ۱۳۸۵ ۴۵
شکل ۲-۱۷-۲ - درصد باسوسادی به تفکیک استان ۱۳۹۰ ۴۶
شکل ۲-۱۸-۲ - درصد باسوسادی در جمعیت ۶ ساله و بیشتر به تفکیک استان ۱۳۹۰ - ۱۳۸۵ ۴۸
شکل ۲-۱۹-۲ - نرخ خالص ثبت نام در مقطع ابتدایی ۱۳۹۰ - ۱۳۸۵ ۵۰
شکل ۲-۲۰-۲ - دانشجویان دانشگاه‌ها و مؤسسات آموزش عالی در حال تحصیل ۱۳۹۰ - ۱۳۸۵ ۵۶
شکل ۲-۲۱-۲ - دانشجویان دانشگاه‌ها و مؤسسات آموزش عالی در حال تحصیل مقطع لیسانس به تفکیک استان ۱۳۹۰ - ۱۳۸۵ ۶۰
شکل ۲-۲۲-۲ - دانشجویان دانشگاه‌ها و مؤسسات آموزش عالی در حال تحصیل مقطع فوق لیسانس به تفکیک استان ۱۳۹۰ - ۱۳۸۵ ۶۰
شکل ۲-۲۳-۲ - دانشجویان دانشگاه‌ها و مؤسسات آموزش عالی در حال تحصیل مقطع دکتری به تفکیک استان ۱۳۹۰ - ۱۳۸۵ ۶۱
شکل ۲-۲۴-۲ - دانشجویان دانشگاه‌ها و مؤسسات آموزش عالی ۱۳۹۰ - ۱۳۸۵ ۶۱
شکل ۲-۲۵-۲ - برآورد خانوارهایی که به اینترنت دسترسی دارند به تفکیک استان ۱۳۸۵ ۶۳
شکل ۲-۲۶-۲ - جمعیت ۶ ساله و بیشتر بر حسب استفاده از اینترنت در ۱۲ ماه گذشته به تفکیک استان ۱۳۹۰ ۶۶
شکل ۲-۲۷-۲ - نرخ فعالیت به تفکیک استان ۱۳۹۰ - ۱۳۸۵ ۷۲
شکل ۲-۲۸-۲ - نرخ بیکاری به تفکیک استان ۱۳۹۰ - ۱۳۸۵ ۷۲
شکل ۲-۲۹-۲ - شاغلین ۱۰ ساله و بیشتر بخش کشاورزی به تفکیک استان ۱۳۹۰ - ۱۳۸۵ ۷۷
شکل ۲-۳۰-۲ - شاغلین ۱۰ ساله و بیشتر بخش صنعت به تفکیک استان ۱۳۹۰ - ۱۳۸۵ ۷۷
شکل ۲-۳۱-۲ - شاغلین ۱۰ ساله و بیشتر بخش خدمات به تفکیک استان ۱۳۹۰ - ۱۳۸۵ ۷۷
شکل ۲-۳۲-۲ - قانون‌گذاران، مقامات عالی رتبه و مدیران به تفکیک استان ۱۳۹۰ - ۱۳۸۵ ۸۳
شکل ۲-۳۳-۲ - متخصصان به تفکیک استان ۱۳۹۰ - ۱۳۸۵ ۸۳
شکل ۲-۳۴-۲ - تکنسین و دستیاران به تفکیک استان ۱۳۹۰ - ۱۳۸۵ ۸۴

شکل ۲-۳۵-۲- کارمندان امور اداری و دفتری به تفکیک استان ۱۳۸۵-۱۳۹۰ ۸۴
شکل ۲-۳۶-۲- کارکنان خدماتی و فروشنده‌گان به تفکیک استان ۱۳۸۵-۱۳۹۰ ۸۵
شکل ۲-۳۷-۲- کارکنان ماهر کشاورزی، جنگلداری و ماهیگیری به تفکیک استان ۱۳۸۵-۱۳۹۰ ۸۵
شکل ۲-۳۸-۲- کارکنان صنعت گران و کارکنان مشاغل مربوط به تفکیک استان ۱۳۸۵-۱۳۹۰ ۸۶
شکل ۲-۳۹-۲- متصدیان، مونتاژکاران ماشین‌آلات و دستگاه و رانندگان وسایل نقلیه به تفکیک استان ۱۳۸۵-۱۳۹۰ ۸۶
شکل ۲-۴۰-۲- کارگران ساده به تفکیک استان ۱۳۸۵-۱۳۹۰ ۸۹
شکل ۲-۴۱-۲- شاغلان بخش خصوصی به تفکیک استان ۱۳۸۵-۱۳۹۰ ۹۰
شکل ۲-۴۲-۲- شاغلان بخش عمومی به تفکیک استان ۱۳۸۵-۱۳۹۰ ۹۰
شکل ۲-۴۳-۲- مقایسه شاغلان بخش عمومی و خصوصی ۱۳۸۵ ۹۱
شکل ۲-۴۴-۲- مقایسه شاغلان بخش عمومی و خصوصی ۱۳۹۰ ۹۱
شکل ۲-۴۵-۲- عمده‌ترین منبع تأمین آب مصرفی خانوار برای آشامیدن از طریق شبکه آبرسانی عمومی شهر یا آبادی ۱۳۸۵-۱۳۹۰ ۹۶
شکل ۲-۴۶-۲- عمده‌ترین منبع تأمین آب مصرفی خانوار برای آشامیدن از طریق رودخانه، برکه، جویبار و آب باران ۱۳۹۰-۱۳۸۵ ۹۶
شکل ۲-۴۷-۲- عمده‌ترین منبع تأمین آب مصرفی برای پخت و پز از طریق شبکه آبرسانی عمومی شهر یا آبادی ۱۳۹۰-۱۳۸۵ ۹۸
شکل ۲-۴۸-۲- عمده‌ترین منبع تأمین آب مصرفی برای پخت و پز از طریق رودخانه، برکه، جویبار و آب باران ۱۳۹۰-۱۳۸۵ ۹۸
شکل ۲-۴۹-۲- خانوارهایی که در یک اتاق سکونت داشته‌اند ۱۳۸۵-۱۳۹۰ ۱۰۲
شکل ۲-۵۰-۲- خانوارهایی که در دو اتاق سکونت داشته‌اند ۱۳۸۵-۱۳۹۰ ۱۰۲
شکل ۲-۵۱-۲- خانوارهایی که در سه اتاق سکونت داشته‌اند ۱۳۸۵-۱۳۹۰ ۱۰۳
شکل ۲-۵۲-۲- خانوارهایی که در چهار اتاق سکونت داشته‌اند ۱۳۸۵-۱۳۹۰ ۱۰۳

بررسی و مقایسه شاخص‌های منتخب در استان‌ها با تأکید بر ...

شکل ۲-۵۳-۲- خانوارهایی که در پنج اتاق سکونت داشته‌اند ۱۳۸۵- ۱۳۹۰ ۱۰۴

شکل ۲-۵۴-۲- خانوارهایی که در شش اتاق و بیشتر سکونت داشته‌اند ۱۳۸۵- ۱۳۹۰ ۱۰۴

شکل ۲-۵۵-۲- خانوارهایی معمولی و گروهی ساکن بر حسب اعضای خانوارهای یک نفره ۱۳۸۵- ۱۳۹۰ ۱۱۴

شکل ۲-۵۶-۲- خانوارهایی معمولی و گروهی ساکن بر حسب اعضای خانوارهای دو نفره ۱۳۸۵- ۱۳۹۰ ۱۱۵

شکل ۲-۵۷-۲- خانوارهایی معمولی و گروهی ساکن بر حسب اعضای خانوارهای سه نفره ۱۳۸۵- ۱۳۹۰ ۱۱۵

شکل ۲-۵۸-۲- خانوارهایی معمولی و گروهی ساکن بر حسب اعضای خانوارهای چهار نفره ۱۳۸۵- ۱۳۹۰ ۱۱۶

شکل ۲-۵۹-۲- خانوارهایی معمولی و گروهی ساکن بر حسب اعضای خانوارهای پنج نفره ۱۳۸۵- ۱۳۹۰ ۱۱۶

شکل ۲-۶۰-۲- خانوارهایی معمولی و گروهی ساکن بر حسب اعضای خانوارهای شش نفره ۱۳۸۵- ۱۳۹۰ ۱۱۷

شکل ۲-۶۱-۲- خانوارهایی معمولی و گروهی ساکن بر حسب اعضای خانوارهای هفت نفره ۱۳۸۵- ۱۳۹۰ ۱۱۷

شکل ۲-۶۲-۲- خانوارهایی معمولی و گروهی ساکن بر حسب اعضای خانوارهای هشت نفره ۱۳۸۵- ۱۳۹۰ ۱۱۸

شکل ۲-۶۳-۲- میزان خانوارهایی معمولی و گروهی ساکن بر حسب اعضای خانوارهای نه نفره ۱۳۸۵- ۱۳۹۰ ۱۱۸

شکل ۲-۶۴-۲- خانوارهایی معمولی و گروهی ساکن بر حسب اعضای خانوارهای ده نفره و بیشتر ۱۳۸۵- ۱۳۹۰ ۱۱۹

شکل ۲-۶۵-۲- واحدهای مسکونی معمولی به تفکیک استان ۱۳۸۵- ۱۳۹۰ ۱۲۰

شکل ۲-۶۶-۲- چادر، کپر، آلونک و زاغه به تفکیک استان ۱۳۸۵- ۱۳۹۰ ۱۲۰

شکل ۲-۶۷-۲- واحدهای مسکونی بر حسب مساحت زیربنا ۱۳۸۵- ۱۳۹۰ ۱۲۴

شکل ۲-۶۸-۲- مساحت زیربنا ۵۰ متر و کمتر به تفکیک استان ۱۳۸۵- ۱۳۹۰ ۱۳۳

شکل ۲-۶۹-۲- مساحت زیربنا ۵۱ تا ۷۵ متر به تفکیک استان ۱۳۸۵- ۱۳۹۰ ۱۳۳

شکل ۲-۷۰-۲- مساحت زیربنا ۷۶ تا ۸۰ متر به تفکیک استان ۱۳۸۵ - ۱۳۹۰ ۱۳۴
شکل ۲-۷۱-۲- مساحت زیربنا ۸۱ تا ۱۰۰ متر به تفکیک استان ۱۳۸۵ - ۱۳۹۰ ۱۳۴
شکل ۲-۷۲-۲- مساحت زیربنا ۱۰۱ تا ۱۵۰ متر به تفکیک استان ۱۳۸۵ - ۱۳۹۰ ۱۳۵
شکل ۲-۷۳-۲- مساحت زیربنا ۱۵۱ تا ۲۰۰ متر به تفکیک استان ۱۳۸۵ - ۱۳۹۰ ۱۳۵
شکل ۲-۷۴-۲- دفع فاضلاب توالت از طریق شبکه عمومی فاضلاب به تفکیک استان ۱۳۸۵ - ۱۳۹۰ ۱۵۴
شکل ۲-۷۵-۲- واحد مسکونی استان‌های فاقد آشپزخانه به تفکیک استان ۱۳۸۵ - ۱۳۹۰ ۱۵۴
شکل ۲-۷۶-۲- واحد مسکونی استان‌های فاقد توالت به تفکیک استان ۱۳۸۵ - ۱۳۹۰ ۱۵۵
شکل ۲-۷۷-۲- واحدهای مسکونی با اسکلت فلزی و بتن آرم (امن) به تفکیک استان ۱۳۸۵ - ۱۳۹۰ ۱۵۶
شکل ۲-۷۸-۲- واحدهای مسکونی با مصالح آجر و آهن، آجر و چوب، بلوك سیمانی با هر نوع سقف، تمام آجر یا سنگ و آجر، تمام چوب، خشت و چوب، خشت و گل و سایر موارد (نامن) ۱۳۸۵ - ۱۳۹۰ ۱۵۶
شکل ۲-۷۹-۲- واحدهای مسکونی دارای برق به تفکیک استان ۱۳۸۵ - ۱۳۹۰ ۱۷۰
شکل ۲-۸۰-۲- واحدهای مسکونی دارای تلفن ثابت به تفکیک استان ۱۳۸۵ - ۱۳۹۰ ۱۷۰
شکل ۲-۸۱-۲- واحدهای مسکونی دارای آب لوله کشی به تفکیک استان ۱۳۸۵ - ۱۳۹۰ ۱۷۱
شکل ۲-۸۲-۲- واحدهای مسکونی دارای آشپزخانه به تفکیک استان ۱۳۸۵ - ۱۳۹۰ ۱۷۱
شکل ۲-۸۳-۲- واحدهای مسکونی دارای حمام به تفکیک استان ۱۳۸۵ - ۱۳۹۰ ۱۷۲
شکل ۲-۸۴-۲- واحدهای مسکونی دارای توالت به تفکیک استان ۱۳۸۵ - ۱۳۹۰ ۱۷۲
شکل ۲-۸۵-۲- واحدهای مسکونی دارای همه امکانات و تسهیلات به تفکیک استان ۱۳۸۵ - ۱۳۹۰ ۱۷۳
شکل ۲-۸۶-۲- واحدهای مسکونی فاقد هیچ یک از امکانات و تسهیلات به تفکیک استان ۱۳۸۵ - ۱۳۹۰ ۱۷۳
شکل ۲-۸۷-۲- خانوارهای دارای خودرو به تفکیک استان ۱۳۸۵ - ۱۳۹۰ ۱۷۵
شکل ۲-۸۸-۲- خانوارهای دارای رایانه به تفکیک استان ۱۳۸۵ - ۱۳۹۰ ۱۷۵
شکل ۲-۸۹-۲- خانوارهای کشور بر حسب وضعیت استیجاری محل سکونت به تفکیک استان ۱۳۸۵ - ۱۳۹۰ ۱۷۷

شکل ۱-۳ - خوشبندی استان‌های کشور بر اساس مجموعه فصل‌های توسعه در سال ۱۳۹۰ ۱۹۶

شکل ۲-۳ - خوشبندی استان‌های کشور بر اساس مجموعه شاخص‌های توسعه در سال ۱۳۸۵ ۱۹۹

تعاریف و مفاهیم

جمعیت (جامعه مورد سرشماری)

اعضای همه خانوارهای معمولی ساکن، مؤسسه‌ای و گروهی که اقامتگاه معمولی آنان در زمان سرشماری در ایران قرار دارد و نیز اعضای تمامی خانوارهای معمولی غیر ساکن کشور، جامعه مورد سرشماری را تشکیل می‌دهند. اعضای هیئت‌های سیاسی و سفارتخانه‌های خارجی در ایران و افراد خانوار آنان جزو جامعه مورد سرشماری محسوب نمی‌شوند، اما ایرانیان عضو هیئت‌های سیاسی و سفارتخانه‌های ایران در خارج از کشور و افراد خانوار آنان، جزو جامعه مورد سرشماری به حساب می‌آیند.

خانوار معمولی

خانوار معمولی از چند نفر تشکیل می‌شود که با هم در یک اقامتگاه زندگی می‌کنند، با یکدیگر هم خرج هستند و معمولاً با هم غذا می‌خورند. در مواردی خانوار معمولی می‌تواند یک نفره باشد.

خانوار معمولی ساکن

خانواری که در اقامتگاه ثابت (مکان‌های محل سکونت ساخته شده از مصالح سخت و نیز چادر ثابت، آلونک، کپر و...) سکونت دارد، "خانوار معمولی ساکن" نامیده می‌شود.

خانوار معمولی غیر ساکن

خانواری که در زمان سرشماری در اقامتگاه ثابتی سکونت ندارد، "خانوار معمولی غیر ساکن" نامیده می‌شود. این دسته از خانوارها سه گروه زیر را در بر می‌گیرد:

۱. خانوارهایی که در زمان سرشماری در کوچ به سر می‌برند و یا در خارج شهرها و آبادی‌ها در سرپناه قابل حمل زندگی می‌کنند.
۲. خانوارهایی که در محل ثابتی زندگی نمی‌کنند و به طور مداوم محل زندگی خود را تغییر می‌دهند، مانند کولی‌ها.

۳. خانوارهایی که محل زندگی مشخصی ندارند و شب‌ها معمولاً در پارک‌ها، خرابه‌ها، زیر پل‌ها و... بیتوهه می‌کنند.

اقامتگاه معمولی

اقامتگاه معمولی خانوار، محلی است که خانوار در زمان سرشماری در آن جا زندگی می‌کند، مشروط بر این که اقامتگاه دیگری نداشته باشد. اقامتگاه معمولی آن دسته از خانوارهای معمولی ساکن که در زمان سرشماری بیش از یک اقامتگاه دارند، محلی است که بیشترین مدت سال را در آن جا به سر می‌برند.

شهر (نقطه شهری)

منظور از شهر، هر یک از نقاط جغرافیایی است که دارای شهرداری باشد.

آبادی (نقطه روستایی)

آبادی محدوده‌ای است واقع در یک دهستان، با حدود ثبتی یا عرفی مستقل و خارج از محدوده شهرها یا آبادی دیگر که به دلیل وجود فعالیت انسان در تمام یا بخشی از آن، قابل تشخیص و معمولاً دارای نام خاصی است. آبادی یک نقطه جغرافیایی محسوب می‌شود و شامل اراضی کشاورزی و یا غیرکشاورزی و اماکن محل فعالیت یا سکونت انسان است. آبادی ممکن است یک ده، یک مزرعه، یک مکان، یک معدن و امثال آن باشد.

جمعیت ساکن در نقاط شهری

منظور از جمعیت ساکن در نقاط شهری در هر یک از محدوده‌های بخش، شهرستان، استان یا کشور، جمعیت تمامی شهرهایی است که در همان محدوده قرار دارد و جمعیت هر شهر، عبارت است از مجموع تعداد اعضای همه خانوارهای معمولی ساکن، مؤسسه‌ای و گروهی که اقامتگاه معمولی آنان در زمان سرشماری در آن شهر واقع است.

جمعیت ساکن در نقاط روستایی

منظور از جمعیت ساکن در نقاط روستایی در هر یک از محدوده‌های دهستان، بخش، شهرستان، استان یا کشور، جمعیت تمامی آبادی‌هایی است که در همان محدوده قرار دارد و جمعیت هر آبادی، عبارت است از مجموع تعداد اعضای همه خانوارهای معمولی ساکن، مؤسسه‌ای و گروهی که اقامتگاه معمولی آنان در زمان سرشماری در آن آبادی واقع است.

جمعیت غیر ساکن

منظور از جمعیت غیر ساکن در هر یک از محدوده‌های شهرستان، استان یا کشور، جمعیت تمامی خانوارهای معمولی غیر ساکنی است که در همان محدوده سرشماری شده‌اند.

سن

منظور از سن، تعداد سال‌های کاملی است که از زمان تولد فرد گذشته است.

نسبت جنسی

نسبت جنسی عبارت است از نسبت تعداد مردان به زنان یا زنان به مردان که معمولاً به صورت درصد بیان می‌شود. در این نظریه، نسبت تعداد مردان به زنان ارائه شده است.

$$\text{نسبت جنسی} = \frac{M}{F} \times 100$$

که در آن، M تعداد مردان و F تعداد زنان است.

متوسط رشد سالانه جمعیت در یک دوره

عبارت است از نسبت تغییرات سالانه یک جمعیت به کل جمعیت که به صورت درصد بیان می‌شود. متوسط رشد سالانه جمعیت در طول یک دوره از رابطه زیر محاسبه می‌شود:

$$r = \sqrt[t]{\frac{P_n}{P_0}} - 1$$

در این فرمول:

r : متوسط رشد سالانه جمعیت

P_n : جمعیت در انتهای دوره

P_0 : جمعیت در ابتدای دوره

طول دوره بر حسب سال: t

میزان شهرنشینی

عبارت است از نسبت جمعیت نقاط شهری به کل جمعیت.

$$\text{میزان شهرنشینی} = \frac{\text{جمعیت نقاط شهری}}{\text{کل جمعیت}} \times 100$$

متوسط بعد خانوار

عبارت است از متوسط تعداد اعضای خانوار و از رابطه زیر محاسبه می‌شود:

$$\text{متوسط بعد خانوار} = \frac{\text{جمعیت}}{\text{تعداد خانوار}}$$

میانگین سن در اولین ازدواج

از بررسی آماری تعداد افراد هرگز ازدواج نکرده در هر گروه سنی به روش هاینال بر اساس فرمول زیر محاسبه می‌شود.

بررسی و مقایسه شاخص‌های منتخب در استان‌ها با تأکید بر ...

$$\text{میانگین سن در اولین ازدواج} = \frac{15 + 5 \sum_{15}^{50} Si - 50 \times S_{50}}{100 - S_{50}}$$

میزان باروری کل

توسط تعداد فرزندان زنده که یک زن در طول دوره باروری خود به دنیا می‌آورد. اگر این شاخص برای گروه‌های سنی زنان محاسبه شود نرخ باروری ویژه سنی نامیده می‌شود.

امید به زندگی در بدو تولد بر حسب جنس

اعداد سال‌هایی که انتظار می‌رود، یک فرد تازه متولد شده، زنده بماند با این فرض که الگوهای عمومی مرگ و میر و موالید در طول زندگی وی ثابت بماند.

محل تولد

آبادی یا شهری است که در زمان تولد فرد اقامتگاه معمولی مادر او در آنجا قرار داشته است. ملاک تشخیص شهر یا آبادی بودن محل تولد، زمان تولد فرد می‌باشد.

امکانات و وسائل خانوار

خودروی سبک

منظور از خودروی سبک، سواری، وانت (یک یا دو کابینه) و ... بوده و شامل اتوبوس و مینی بوس نمی‌باشد.

رایانه

منظور در اختیار داشتن رایانه (از هر نوع مانند نوت بوک و لپ‌تاپ) در محل سکونت می‌باشد.

عمده‌ترین منبع تأمین آب مصرفی خانوار

شامل شبکه آب رسانی عمومی، چاه، چشم، قنات و آب انبار بهسازی شده، تانکر، آب بسته‌بندی، رودخانه، برکه، جویبار، آب باران و منظور از بهسازی اقداماتی است که به منظور حفظ یا بهبود کیفیت آب چاه، چشم، قنات و آب انبار صورت می‌گیرد، مانند تعمیر و بازسازی فضای داخلی و خارجی چاه یا قنات، پاکسازی نهرهای متصل به آن و اقدامات مختلف برای جلوگیری از ورود آلودگی به این منابع یا تصفیه آب آن‌ها.

منظور از آب بسته‌بندی شده انواع بسته‌بندی‌های حاوی آب، مانند بطری یا گالن سربسته (پلمب شده) و نظایر آن‌هاست که خانوار معمولاً برای آشامیدن و یا پخت و پز استفاده می‌کند.

مهاجران وارد شده

آن دسته از اعضای خانوارهای معمولی ساکن، گروهی و دسته‌جمعی که شهر یا آبادی محل اقامت خود را در فاصله سال‌های ۱۳۸۵ تا ۱۳۹۰ تغییر داده‌اند، مهاجر شناخته می‌شوند.

مدت اقامت

منظور از مدت اقامت در همین شهر یا آبادی، مدتی است که فرد در زمان سرشماری به طور پیوسته در شهر یا آبادی محل سرشماری اقامت داشته است.

محل اقامت قبلی

منظور آخرین اقامتگاه معمولی مهاجران وارد شده طی سال‌های ۱۳۸۵ تا ۱۳۹۰ به هر شهر با آبادی، قبل از مهاجرت است. شهرستان و استان محل اقامت قبلی بر اساس محدوده فعلی تقسیمات کشوری و وضعیت شهر یا آبادی بودن آن بر اساس وضعیت زمان ترک محل اقامت قبلی تعیین می‌شود.

سود و تحصیل

در حال تحصیل

فردی در حال تحصیل محسوب می‌شود که طبق برنامه‌های آموزش رسمی کشور جمهوری اسلامی ایران به تحصیل مشغول باشد. طلاب حوزه‌های علمیه، سوادآموزان نهضت سوادآموزی و افرادی که در خارج از کشور به تحصیل اشتغال دارند، نیز در حال تحصیل محسوب می‌شوند.

باسواد

افرادی که می‌توانند به فارسی یا هر زبان دیگری متن ساده‌ای را بخوانند و بنویسند خواه مدرک رسمی داشته یا نداشته باشند، باسواد محسوب می‌شوند. همه محصلان از جمله نوآموزان سال اول ابتدایی و سوادآموزان نهضت سوادآموزی نیز باسواد به حساب می‌آیند.

نسبت باسوادی

عبارت است از نسبت تعداد افراد باسواد به جمعیت ۶ سال و بیشتر.

$$\text{نسبت باسواد} = \frac{\text{جمعیت باسواد}}{\text{جمعیت ۶ ساله و بیشتر}} \times 100$$

نرخ خالص ثبت نام در مقطع ابتدایی

$$\text{شاخص} = \frac{\text{تعداد افراد در حال تحصیل ۶-۱۰}}{\text{جمعیت ۶-۱۰}} \times 100$$

پایه، دوره یا مدرک تحصیلی

پایه، دوره یا مدرک تحصیلی برای افراد در حال تحصیل و افراد غیر محصل بر اساس سطوح، چارچوب‌ها و توصیه‌های طبقه‌بندی بین‌المللی سطوح آموزشی و رشته‌های تحصیلی^۱ و انطباق آن با نظام آموزشی کشور در گذشته و حال، تنظیم شده است. مشروح مصادیق سطوح و دوره‌های تحصیلی در نشریه ”طبقه‌بندی سطوح آموزشی و رشته‌های تحصیلی ایران بر اساس ISCED-۹۷“ موجود است.

^۱ International Standard Classification Of Education.

گروه عمدۀ رشته تحصیلی

با بررسی رشته‌های تحصیلی موجود در نظام آموزشی کشور و انطباق آن‌ها با طبقه‌بندی بین‌المللی سطوح آموزشی و رشته‌های تحصیلی (ISCED-۹۷) به ۱۰ گروه بزرگ تقسیم شده است. هر یک از این گروه‌ها که در فهرست مذبور با یک عدد (کد) یک رقمی مشخص شده است، گروه عمدۀ رشته تحصیلی نامیده می‌شود.

استفاده از اینترنت

منظور فردی است که در ۱۲ ماه گذشته حداقل یک بار در محل سکونت، محل کار، محل تحصیل، کافینت و سایر مکان‌ها از اینترنت استفاده کرده است.

فعالیت

کار

کار، آن دسته از فعالیت‌های اقتصادی (فکری یا بدنی) است که به منظور کسب درآمد (نقدي یا غير نقدي) انجام شود و هدف آن تولید کالا یا ارائه خدمت باشد. فعالیت افراد زیر نیز به عنوان مصاديق کار محسوب می‌شود:

- افرادی که بدون دریافت مزد در کسب و کار یکی از اعضای خانوار خود که با وی نسبت خویشاوندی دارند کار می‌کنند (کارکنان فامیلی بدون مزد).
- افرادی که در حال انجام خدمت وظیفه هستند.
- افرادی که خدمت در بسیج شغل آنان محسوب می‌شود و از این بابت مزد و حقوق دریافت می‌کنند.
- افرادی که به منظور کسب درآمد یا سود در محل سکونت کارهای خدماتی یا تولیدی نظیر قالیبافی، خیاطی، آرایشگری، تایپ، تدریس خصوصی، تعمیر وسایل برقی، نگهداری از کودک یا فرد سالخورد و ... انجام می‌دهند.
- افرادی که برای تولید کالاهای با دوام به فعالیت‌هایی نظیر قالیبافی، گلیم‌بافی، حصیربافی، خیاطی و ... برای مصرف خود یا خانوار خود مشغول هستند.
- افرادی که در حال ساختن، بازسازی یا تعمیر اساسی منزل خود هستند.
- افرادی که به عنوان کارآموز، کاری در ارتباط با فعالیت محل کارآموزی انجام می‌دهند، یعنی به طور مستقیم در تولید کالا یا خدمت سهیم هستند، اعم از آن که مزد یا حقوق دریافت کنند یا مزد و حقوق دریافت نکنند.
- زنان یا مردانی که در فعالیت‌های کشاورزی مانند زراعت، باغداری، دامداری، ماهیگیری و... مشغول به کار هستند.

وضع فعالیت

در این سرشماری، وضع فعالیت افراد در ۷ روز پیش از مراجعته مأمور سرشماری مورد نظر است. هر یک از افراد از این نظر و با توجه به تعریف کار، در یکی از گروه‌های زیر قرار می‌گیرند:

شاغل

فردی که مطابق با تعریف کار و مصادیق آن در ۷ روز پیش از مراجعه مأمور سرشماری حداقل یک ساعت کار کرده، هر چند در شغل معمولی خود کار نکرده باشد، شاغل محسوب می‌شود. علاوه بر این، افراد دارای شرایط زیر نیز شاغل به حساب می‌آیند:

- افرادی که دارای شغلی هستند ولی در ۷ روز پیش از مراجعه مأمور سرشماری حداقل یک ساعت کار نکرده‌اند.
- افرادی که در فعالیت‌های کشاورزی برای خود کار می‌کنند و به دلیل فصلی بودن کارشان در ۷ روز پیش از مراجعه مأمور سرشماری کار نکرده‌اند.
- افرادی که به دلیل نوبتی بودن کارشان در ۷ روز پیش از مراجعه مأمور سرشماری سرکار خود نرفته‌اند.
- افرادی که از سازمان محل کار خود بورسیه تحصیلی گرفته‌اند و مشغول به تحصیل هستند و به این دلیل در ۷ روز پیش از مراجعه مأمور سرشماری کار نکرده‌اند.
- افرادی که به دلیل مرخصی، تعطیلات، بیماری و مسافرت و... در ۷ روز پیش از مراجعه مأمور سرشماری سرکار خود نرفته‌اند.
- افرادی که به دلایلی نظری تغییرات موقت سازمانی یا خرابی دستگاه‌ها و ماشین‌آلات، نداشتن مشتری یا سفارش کار به طور موقت سرکار نرفته‌اند.
- افرادی که از کار خود معلق شده‌اند ولی پیوند رسمی شغلی دارند.

بیکار

افرادی که در ۷ روز پیش از مراجعه مأمور سرشماری حداقل یک ساعت کار نکرده‌اند و دارای شغلی نیز نبوده‌اند در صورت داشتن دو شرط زیر بیکار محسوب می‌شوند.

در ۳۰ روز گذشته برای جستجوی کار، اقدامات مشخصی را نظیر ثبت نام یا پیگیری در مؤسسات کاریابی، پرس و جو از دوستان، تماس با کارفرمایان، مطالعه آگهی‌های استخدامی و... انجام داده باشند.

آماده به کار باشند، یعنی طی یک دوره ۱۵ روزه شامل ۷ روزه بازگشت و ۷ روز آینده آمادگی شروع کار را داشته باشند. همچنین افراد زیر بیکار محسوب شده‌اند:

- در انتظار شروع کار جدید هستند، یعنی برای آنان کاری مهیا شده و قرار است در آینده به آن کار مشغول شوند و نیز آماده به کار (طبق تعریف) هستند.
- در انتظار بازگشت به شغل قبلی و نیز آماده به کار (طبق تعریف) هستند. منظور از "در انتظار بازگشت به شغل قبلی" این است که فرد قبلًا دارای کار بوده و به دلایلی کار خود را از دست داده و پیوند رسمی شغلی ندارد ولی در انتظار بازگشت به شغل خود به سر می‌برد.

جمعیت فعال اقتصادی

تمامی اعضای ده ساله و بیشتر خانوارها که در هفت روز قبل از مراجعه مأمور آمارگیری شاغل و یا بیکار بوده‌اند جمعیت "فعال اقتصادی" به شمار می‌آیند.

محصلان، خانه‌داران و دارندگان درآمد بدون کار، چنانچه شاغل یا بیکار نیز بوده‌اند، "فعال اقتصادی" محسوب می‌شوند.

جمعیت غیرفعال اقتصادی

تمامی اعضای ده ساله و بیشتر خانوارها که در هفت روز قبل از مراجعته مأمور آمارگیری شاغل و یا بیکار نبوده‌اند جمعیت "غیر فعال اقتصادی" به شمار می‌آیند.
چهار گروه زیر جزء جمعیت غیرفعال اقتصادی به شمار می‌روند.

نرخ فعالیت

عبارت است از نسبت تعداد جمعیت فعال (شاغل و بیکار) به جمعیت ده ساله و بیشتر.

$$\text{نرخ فعالیت} = \frac{\text{جمعیت فعال (شاغل و بیکار)}}{\text{جمعیت ده ساله و بیشتر}} \times 100$$

این میزان در هر سن یا گروه از تقسیم جمعیت فعال (شاغل و بیکار) به کل جمعیت (۱۰ ساله و بیشتر) در آن سن یا گروه به دست آمده و به صورت درصد بیان می‌شود.

نرخ بیکاری

عبارت است از نسبت تعداد جمعیت بیکار به جمعیت فعال ۱۰ ساله و بیشتر.

$$\text{نرخ بیکاری} = \frac{\text{جمعیت بیکار}}{\text{جمعیت فعال}} \times 100$$

این میزان در هر سن یا گروه از تقسیم تعداد جمعیت بیکار به جمعیت فعال (۱۰ ساله و بیشتر) در آن سن یا گروه به دست آمده به صورت درصد بیان می‌شود.

محصل

افرادی که شاغل یا بیکار نباشند و طبق برنامه‌های آموزش رسمی کشور در حال تحصیل هستند یا در خارج از کشور مشغول به تحصیل هستند.

خانه‌دار

افرادی که مشغول انجام وظایف خانه‌داری هستند.
دارای درآمد بدون کار: کسانی که شاغل، بیکار (جویای کار) و محصل محسوب نمی‌شوند و دارای درآمد حاصل از بازنشستگی، املاک و مستغلات، سود سهام، سپرده‌ها و... هستند، دارای درآمد بدون کار محسوب می‌شوند.

سایر

کسانی که در هیچ‌یک از گروه‌های بالا قابل طبقه‌بندی نیستند، در گروه سایر قرار می‌گیرند.

شغل

شغل، نوع کاری است (مطابق با تعریف کار و مصاديق آن) که توسط فرد در طول ۷ روز گذشته انجام شده است. در مورد افراد غایب موقت از کار، شغل نوع کاری است که توسط فرد در زمان اشتغال به کار انجام می‌شود.

گروه‌های عمدۀ شغلی

با بررسی مشاغل موجود در کشور و انطباق آن‌ها با طبقه‌بندی بین‌المللی مشاغل (ISCO-۸۸)^۱، تمامی مشاغل به ۱۰ گروه بزرگ تقسیم شده است. هر یک از این گروه‌ها که در فهرست مربوط با یک عدد (کد) یک رقمی مشخص شده است، گروه عمدۀ شغلی نامیده می‌شود.

گروه‌های عمدۀ فعالیت

فعالیت‌های اقتصادی ایران بر اساس طبقه‌بندی استاندارد بین‌المللی فعالیت‌های اقتصادی (ISIC) طبقه‌بندی شده است. هدف عمدۀ این طبقه‌بندی شناسایی نوع فعالیت افراد یا مؤسسات و طبقه‌بندی آن‌ها بر اساس نظام استاندارد بین‌المللی است. این طبقه‌بندی بدین ترتیب می‌باشد.

الف: کشاورزی، جنگلداری و ماهیگیری، ب: استخراج معدن، پ: تولید صنعتی (ساخت)، ت: تأمین برق، گاز، بخار و تهویه آب، ث: آب رسانی، مدیریت پسماند، فاضلاب و فعالیت‌های تصفیه، ج: ساختمان، چ: عمدۀ فروشی و خردۀ فروشی، تعمیر وسایل نقلیه موتوری و موتورسیکلت، ح: حمل و نقل و اتبارداری، خ: فعالیت‌های خدماتی مربوط به تأمین جا و غذا، د: اطلاعات و ارتباطات، ذ: فعالیت‌های مالی و بیمه، ر: فعالیت‌های املاک و مستغلات، ز: فعالیت‌های حرفه‌ای، علمی و فنی، ژ: فعالیت‌های اداری و خدمات پشتیبانی، س: اداره امور عمومی و دفاع، تأمین اجتماعی اجباری، ش: آموزش، ص: فعالیت‌های مربوط به سلامت انسان و مددکاری اجتماعی، ض: هنر، سرگرمی و تفریح، ط: سایر فعالیت‌های خدماتی، ظ: فعالیت‌های خانوارها به عنوان کارفرما، فعالیت‌های تفکیک ناپذیر تولید کالاها و خدمات توسط خانوارهای معمولی برای خود مصرفی، ع: فعالیت‌های سازمان‌ها و هیئت‌های برون‌مرزی، غ: فعالیت‌های نامشخص.

وضع شغلی

افراد شاغل از نظر وضع شغلی در یکی از گروه‌های زیر قرار می‌گیرند:

کارفرما

به کسی گفته می‌شود که برای انجام فعالیت‌های شغلی خود حداقل یک نفر مزد و حقوق‌بگیر در استخدام داشته باشد، کسانی که در انجام فعالیت‌های شغلی خود، فقط از کارکنان فامیلی بدون مزد استفاده می‌کنند، کارفرما به حساب نمی‌آیند.

افرادی که خود مزد و حقوق‌بگیر هستند، هر چند که یک یا چند نفر دیگر، زیر نظر آنان به کار اشتغال داشته باشند، کارفرما شناخته نمی‌شوند. مثلاً کارکنان دولت در هر مقامی که باشند، کارفرما شناخته نمی‌شوند. کسانی که در انجام فعالیت‌های شغلی خود، فقط از کارکنان فامیلی بدون مزد استفاده می‌کنند و نیز افرادی که خود مزد و حقوق‌بگیر هستند، هرچند که یک یا چند نفر دیگر زیر نظر آنان به کار اشتغال داشته باشند، کارفرما شناخته نمی‌شوند.

کارکن مستقل

به کسی گفته می‌شود که برای انجام فعالیت‌های شغلی خود مزد و حقوق بگیری، در استخدام نداشته باشد و خود نیز مزد و حقوق نگیرد.

مزد و حقوق بگیر بخش عمومی

به افرادی گفته می‌شود که در وزارت‌خانه‌ها، مؤسسات، سازمان‌ها و شرکت‌های دولتی و نهادهای انقلاب اسلامی و همچنین دیگر مؤسسات عمومی مانند بانک‌های عمومی و شهرداری‌ها کار می‌کنند و در مقابل کاری که انجام می‌دهند مزد و حقوق (نقدی و یا غیر نقدی) دریافت می‌کنند.

مزد و حقوق بگیر بخش خصوصی

به فردی گفته می‌شود که با دریافت مزد و حقوق (نقدی و یا غیر نقدی) برای افراد یا مؤسسات خصوصی کار می‌کند.

مزد و حقوق بگیر بخش تعاونی

به کسی گفته می‌شود که با دریافت مزد و حقوق (نقدی و یا غیر نقدی) برای شرکت‌های تعاونی کار می‌کند. منظور از شرکت تعاونی، شرکت رسمی است که بر اساس قوانین تعاونی کشور به وجود آمده و به این عنوان نیز به ثبت رسیده است. شرکت‌های تعاونی بر حسب فعالیتی که انجام می‌دهند، به انواع مختلفی تقسیم‌بندی می‌شوند که از آن جمله می‌توان به شرکت‌های تعاونی مصرف، مسکن، اعتبار و نیز شرکت‌های تعاونی تولید، تهیه و توزیع، صیادی و حمل و نقل اشاره کرد.

کارکن فامیلی بدون مزد

فردی را که برای یکی از اعضای خانوار خود که با وی نسبت خویشاوندی نیز دارد، کار می‌کند و از این بابت مزد و حقوق دریافت نمی‌کند، کارکن فامیلی بدون مزد به حساب می‌آید.

محل کار

جمعیت شاغل ۱۰ ساله و بیشتر ساکن، از نظر وضعیت " محل کار " نسبت به " محل اقامت " در یکی از دو گروه زیر قرار می‌گیرند:

همین شهر یا آبادی: افرادی که محل کار آنان در شهر یا آبادی محل سرشماری است.
جای دیگر، شهر یا آبادی: افرادی که محل کار آنها در نقطه دیگر غیر از شهر یا آبادی محل اقامت (محل سرشماری) است.

مسکن

واحد مسکونی

مکانی است که در زمان سرشماری یک یا چند خانوار در آن سکونت دارد. منظور از مکان، فضا یا محوطه‌ای محصور است که یک یا چند ورودی به معتبر عام (کوچه، خیابان، بازار، میدان و ...) یا به معبر اختصاصی (راهروی مشترک، راه پله مشترک و ...) دارد.

نوع محل سکونت خانوار

واحد مسکونی آپارتمانی

واحد مستقلی از یک آپارتمان است که شامل یک یا چند اتاق، آشپزخانه و سرویس بهداشتی می‌شود و به طور معمول، ورودی آن به راهرو یا راه پله‌ی مشترک باز می‌شود. به عبارت دیگر منظور از آپارتمان، ساختمانی است که دارای بیش از یک واحد مستقل برای سکونت، فعالیت اقتصادی و... است. در این نوع ساختمان، حیاط، پارکینگ، راهرو، راه پله و... غیراختصاصی است و به صورت مشترک مورد استفاده قرار می‌گیرد.

واحد مسکونی غیرآپارتمانی (خانه‌ی معمولی)

به طور مرسوم، بنای یک یا دو طبقه‌ای است که برای سکونت یک خانوار ساخته شده است و ورودی آن غالباً در معتبر عمومی قرار دارد و در بیشتر موارد دارای حیاط است.

جادر

منظور از چادر، آن دسته از واحدهای مسکونی است که از پارچه پشمی، نخی یا مویی، نایلون، بربنت و امثال آن ساخته است و به کمک تیرک‌های چوبی یا فلزی و طناب برپا می‌شود.

کپر

مکان‌های سکونتی که از حصیر و گاهی همراه با گل یا خشت ساخته شده است، کپر نامیده می‌شود.

آلونک، زاغه یا موارد مشابه

خانه‌ایی که در شهرها و یا اطراف شهرها از سرهم‌بندی مصالحی نظیر حلبي، نایلون، بربنت و... ساخته شده است، آلونک محسوب می‌شود.

محل‌هایی که در دیواره گودها یا تپه‌ها کنده شده و در ساختمان آن‌ها مصالح زیادی به کار نرفته است زاغه نامیده می‌شود. محل‌هایی مانند غار، تنه درخت و... در صورتی که مورد استفاده خانوار برای سکونت باشد در این گروه قرار می‌گیرد.

ساير

آن دسته از واحدهای مسکونی که با هیچ یک از انواع فوق مطابقت ندارد مانند خانوارهایی که در مسافرخانه، هتل، کاروان و غیره زندگی می‌کنند و اقامتگاه دیگری ندارند، در این گروه قرار می‌گیرد.

اتاق

منظور از اتاق، هال و پذیرایی و آشپزخانه‌ی غیر اپن و..., فضای محصور و مسقفی است که حداقل ۴ متر مربع مساحت و ۲ متر ارتفاع داشته باشد. فضاهایی مانند آشپزخانه اپن، پارکینگ، حمام، توالت، آبنبار، طویله و کاهدانی اتاق محسوب نمی‌شود، ولی فضاهایی مانند انباری، صندوقخانه، پستو و مشابه آن که طبق تعریف فوق محصور و مسقف بوده و حداقل ۴ متر مربع مساحت و ۲ متر ارتفاع دارد اتاق محسوب می‌شود.

نحوه تصرف محل سکونت خانوار

در این سرشماری، اطلاع مربوط به نحوه تصرف محل سکونت خانوار، در قالب طبقه‌بندی زیر گردآوری شده است:

ملکی زمین و بنا (عرصه و اعیان): خانوارهایی که مالک زمین و بنای (عرصه و اعیان) واحد مسکونی خود هستند همچنین خانوارهایی که در آپارتمان متعلق به خود زندگی می‌کنند معمولاً در عرصه نیز سهیم هستند.

ملکی بنا (اعیان): چنان‌چه خانواری مالک بنای محل سکونت خود باشد ولی صاحب زمین آن نباشد، نحوه تصرف، ملکی بنا به حساب می‌آید.

استیجاری: خانوارهایی که محل سکونت خود را اجاره، رهن یا اجاره همراه با پرداخت و دیعه کرده‌اند اعم از اینکه به صورت نقدی و یا غیر نقدی می‌پردازنند، نحوه تصرف آن‌ها استیجاری منظور می‌شود.

در برابر خدمت: خانوارهایی که محل سکونت خود را در مقابل کار یک یا چند نفر از اعضای خانوار تصرف کرده‌اند، حتی اگر مبلغی هم به طور ماهانه پردازند در برابر خدمت محسوب می‌شود.

رایگان: خانواری که محل سکونت خود را به طور رایگان در اختیار دارد و در ازای استفاده از آن، هیچ‌گونه پرداختی (نقدی یا غیر نقدی) انجام نمی‌دهد، در این گروه طبقه‌بندی می‌شود.

ساخیر: نحوه تصرف محل سکونت خانواری که با هیچ‌یک از موارد پنج‌گانه فوق قابل انطباق نیست، در این گروه قرار می‌گیرد.

مساحت زیربنای واحد مسکونی

منظور از مساحت زیربنای واحد مسکونی، مجموع سطوح ساخته شده مسقف در بنای واحد مسکونی از قبیل اتاق، آشپزخانه، حمام، توالت، انباری، صندوق‌خانه، پستو و ... است.

در واحدهای مسکونی آپارتمانی منظور از مساحت زیربنا، مساحت زیربنای خالص آپارتمان بدون در نظر گرفتن مشاعرها (پارکینگ، پیلوت، راهرو یا راه پله مشترک و ...) است. در این گونه واحدها فضاهای مستقل مربوط به آپارتمان، حتی اگر بیرون آن واقع باشد، مانند انباری، در مساحت زیربنا منظور می‌شود.

در واحدهای مسکونی غیر آپارتمانی، مساحت تمام سطوح ساخته شده شامل راهروها، راه پله، خرپشته و ... در محاسبه مساحت زیربنا منظور می‌شود.

در مناطق روستایی، فضاهایی که در محل سکونت خانوار به منظور فعالیت‌های مرتبط با کشاورزی یا نگهداری و پرورش دام و طیور پیش‌بینی شده است، مانند انبار و سایل کشاورزی، طولیه، کاه دانی و ... در مساحت زیربنای واحد مسکونی منظور نمی‌شود.

اسکلت

منظور از اسکلت بنای واحد مسکونی، مجموعه متصل نگهدارنده (پایه‌ها یا ستون‌ها و تیرها و ...) بنای واحد مسکونی است. واحدهای مسکونی از نظر نوع اسکلت در یکی از سه گروه زیر قرار می‌گیرند:

اسکلت فلزی

این نوع اسکلت با تیر آهن برقا شده است. در این شیوه ساخت تیرآهن‌های به کار رفته به یکدیگر متصل شده و اسکلتی یکپارچه را تشکیل داده است که بار بنا را تحمل می‌کند.

بتن آرمه

در این روش ساخت اسکلت بنا از بتن آرمه (بتن همراه با آرماتور و میل‌گرد) ساخته شده است.

سایر

واحدهای مسکونی که اسکلت آن‌ها با هیچ‌یک از دو مورد فوق مطابقت ندارند در این گروه قرار می‌گیرند.

مصالح عمده به کار رفته در بنای واحد مسکونی

آن دسته از واحدهای مسکونی که از نظر نوع اسکلت در گروه سایر قرار گرفته‌اند از نظر نوع مصالح عمده به کار رفته در دیوارها و سقف در گروه‌های زیر طبقه‌بندی می‌شوند:

آجر و آهن یا سنگ و آهن

در بنای‌هایی که با آجر و آهن یا سنگ و آهن ساخته شده است، سقف از تیر آهن و آجر یا تیرچه بلوک و دیوارها از آجر یا سنگ است و دیوارها (به جای ستون‌های آهنی در بنای‌های دارای اسکلت فلزی) بار ساختمان را تحمل می‌کند.

آجر و چوب یا سنگ و چوب

در بنای‌هایی که با آجر و چوب یا سنگ و چوب ساخته شده است، سقف از تیر چوبی و تخته و آجر و دیوارهای باربر از آجر یا سنگ است که در نتیجه از محل اتصال تیرها با دیوارها سنگینی سقف به دیوارها منتقل می‌شود و دیوارها بار بنا را تحمل می‌کنند.

بلوک سیمانی (با هر نوع سقف)

در این نوع بنایها در دیوارها از بلوک سیمانی استفاده شده است. در سقف این نوع بنایها از آهن، تیرچه و بلوک یا از چوب استفاده می‌شود.

تمام آجر یا سنگ و آجر

در دیوار و سقف این بنایها به طور عمده از آجر، یا سنگ و آجر به صورت توأم استفاده می‌شود. شیوه ساخت سقف به صورتی است که عدم استفاده از تیر آهن یا چوب را امکان‌پذیر می‌سازد مانند سقف گنبدی.

تمام چوب

در این نوع بنایها که بیشتر در مناطق با آب و هوای مرطوب رایج است به طور عمده چوب در اشكال مختلف، مصالح عمده به کار رفته در ساخت بنا را تشکیل می‌دهد.

خشت و چوب

مهمنترین مصالح ساختمانی به کار رفته در بنای‌هایی که با خشت و چوب ساخته شده‌اند، خشت است. در این بنایها، در سقف از خشت و چوب و در دیوارها از خشت یا خشت و چوب به صورت توأم استفاده می‌شود.

خشت و گل

بنای خشت و گلی، به طور عمده با خشت ساخته شده‌اند و گل به عنوان ملات و نگاهدارنده خشت‌ها بر روی هم در آن به کار رفته است.

سایر

اگر مصالح عمدہ به کار رفته در واحد مسکونی با هیچ یک از مصالح مذکور مطابقت نداشته باشد سایر محسوب می‌شود.

محل دفع پساب (فاضلاب واحد مسکونی)

شبکه عمومی فاضلاب

پساب تمام یا بخشی از واحدهای مسکونی به شبکه عمومی جریان می‌یابد و از آن طریق دفع می‌شود. آن دسته از واحدهای مسکونی که پساب آن‌ها به شبکه عمومی فاضلاب شهر یا آبادی متصل است و از طریق آن دفع می‌شود، در این گروه قرار می‌گیرند.

شبکه اختصاصی

منظور شبکه فاضلاب اختصاصی شهرک، مجتمع و نظایر آن است. این نوع شبکه‌ها که ممکن است دارای تصفیه خانه نیز باشند، توسط سازندگان شهرک، مجتمع و ... ایجاد شده و به طور معمول زیر نظر شرکت‌های آب و فاضلاب نمی‌باشند.

چاه جذبی

تمام یا بخشی از پساب اغلب واحدهای مسکونی به ویژه در نقاط شهری کشور، از طریق ورود به چاه یا چاههایی که معمولاً در هنگام احداث ساختمان حفر می‌شود و به عنوان چاه جذبی معروف است دفع می‌شود.

مخزن ویژه فاضلاب (سپتیک تانک)

در تعدادی از واحدهای مسکونی نقاط شهری که به طور معمول در مجموعه‌های بلند مرتبه و برج‌ها قرار دارند، پساب از طریق ورود به مخزن ویژه‌ای که در ساختمان به همین منظور تعییه شده و به سپتیک تانک معروف است، دفع می‌شود. این نوع مخزن‌ها به صورت زهکش دار یا بدون زهکش در ساختمان پیش‌بینی می‌شوند و قابل تخلیه هستند.

محیط اطراف

در برخی از واحدهای مسکونی، پساب از واحدهای مسکونی خارج شده و با ورود به محیط اطراف، در سطح کوچه، خیابان، مسیل، جدول‌بندی و نهرهای خیابان، رودخانه، اراضی و مزارع اطراف جاری و به این ترتیب دفع می‌شود.

سایر

شامل مواردی است که در آن‌ها شیوه دفع پساب با هیچ یک از موارد فوق انطباق ندارد. واحد مسکونی که فاقد توالت، آشپزخانه یا پساب آشپزخانه یا پساب دیگری باشد.

۲

مقایسه شاخص‌های منتخب بین دو سرشماری ۱۳۸۵ و ۱۳۹۰

برای پی بدن به نتایج اعمال سیاست‌های اقتصادی، فرهنگی و اجتماعی کشور و استان‌ها یکی از بهترین روش‌ها مقایسه اطلاعات آماری می‌باشد. این اطلاعات آماری از طریق سرشماری و یا آمارگیری‌های نمونه‌ای و یا آمارهای ثابتی به دست می‌آیند.

با داشتن نتایج دو سرشماری اخیر ۱۳۸۵ و ۱۳۹۰ می‌توان موقعیت استان‌های کشور از نظر متغیرهای جمعیتی و سایر شاخص‌ها مورد ارزیابی قرار گیرد. در این طرح با تأکید بر داده‌های سرشماری سال‌های ۱۳۸۵ و ۱۳۹۰ در بخش‌هایی مانند جمعیت، مهاجرت، سواد، فعالیت، زناشویی و باروری، خانوار و مسکن به بررسی و تحلیل شاخص‌های منتج از دو سرشماری پرداخته شده است.

۱-۱- جمعیت

ضرورت آگاهی از عدد مطلق جمعیت کشور و روند تغییرات آن از مهم‌ترین دلایل اجرای سرشماری است. بر اساس نتایج حاصل از سرشماری عمومی نفوس و مسکن ۱۳۹۰ جمعیت کشور برابر با ۷۵۱۴۹۶۶۹ نفر می‌باشد. لازم به ذکر است جمعیت کشور در سال ۱۳۸۵، برابر با ۷۰۴۹۵۷۸۲ نفر بوده است.

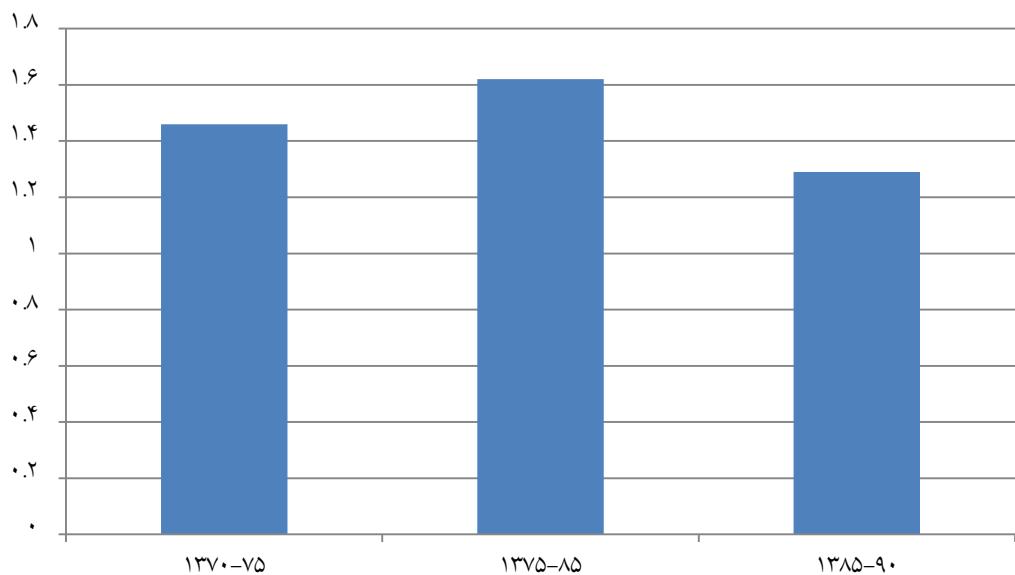
جدول ۱-۲- تغییرات جمعیتی کشور در سال‌های ۱۳۸۵ و ۱۳۹۰

سال	جمعیت	افزایش دوره*		
		مطلق	نسبی (درصد)	متوجه رشد
		مرد (درصد)	سالنه (درصد)	مرد (درصد)
۱۳۸۵	۷۰۴۹۵۷۸۲	۱۰۴۴۰۲۹۴	۱۷/۴	۱/۶۲
۱۳۹۰	۷۵۱۴۹۶۶۹	۴۶۵۳۸۸۷	۶/۶	۰/۲۹
۱۳۸۵	۷۰۴۹۵۷۸۲	۱۰۴۴۰۲۹۴	۱۷/۴	۱/۶۲
۱۳۹۰	۷۵۱۴۹۶۶۹	۴۶۵۳۸۸۷	۶/۶	۰/۲۹
۱۳۸۵	۷۰۴۹۵۷۸۲	۱۰۴۴۰۲۹۴	۱۷/۴	۱/۶۲
۱۳۹۰	۷۵۱۴۹۶۶۹	۴۶۵۳۸۸۷	۶/۶	۰/۲۹
۱۳۸۵	۷۰۴۹۵۷۸۲	۱۰۴۴۰۲۹۴	۱۷/۴	۱/۶۲
۱۳۹۰	۷۵۱۴۹۶۶۹	۴۶۵۳۸۸۷	۶/۶	۰/۲۹
۱۳۸۵	۷۰۴۹۵۷۸۲	۱۰۴۴۰۲۹۴	۱۷/۴	۱/۶۲
۱۳۹۰	۷۵۱۴۹۶۶۹	۴۶۵۳۸۸۷	۶/۶	۰/۲۹
۱۳۸۵	۷۰۴۹۵۷۸۲	۱۰۴۴۰۲۹۴	۱۷/۴	۱/۶۲
۱۳۹۰	۷۵۱۴۹۶۶۹	۴۶۵۳۸۸۷	۶/۶	۰/۲۹

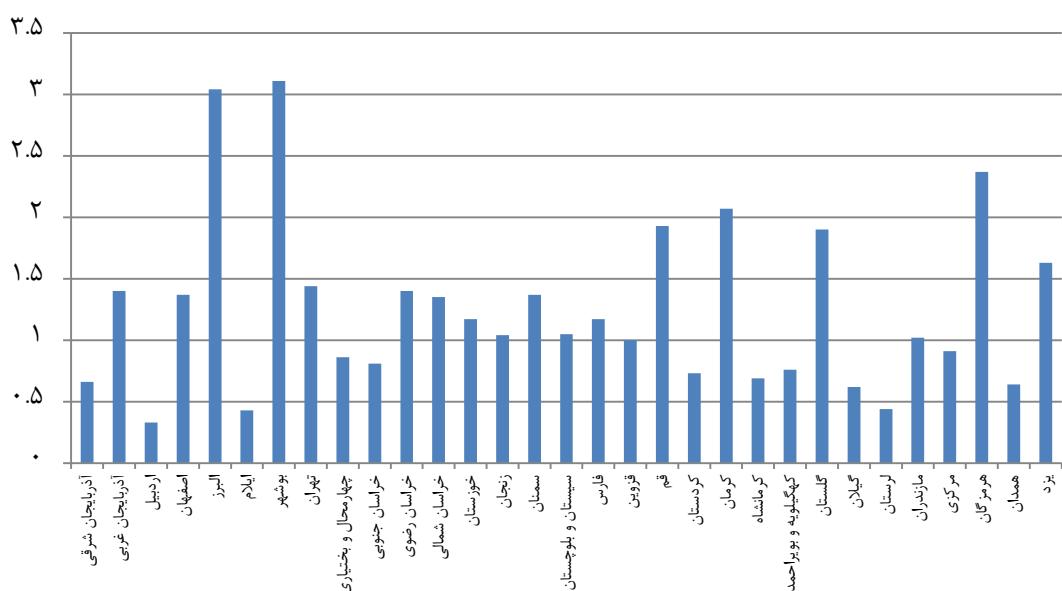
*افزایش مطلق دوره در سال ۱۳۸۵ مربوط به دوره ۱۰ ساله ۱۳۷۵-۸۵ و در سال ۱۳۹۰ مربوط به دوره ۵ ساله ۹۰-۱۳۸۵ است.

٢-٢ - متوسط رشد جمعیت

متوسط رشد جمعیت بر اساس رشد مشاهده شده طی سال‌های ۱۳۷۵ تا ۱۳۷۰، ۱/۴۶ درصد به دست آمده (جاری جمعیت)، این رشد در طی سال‌های ۱۳۸۵ تا ۱۳۷۵ به ۱/۶۲ افزایش یافته است. با توجه به سرشماری ۱۳۹۰، طی سال‌های ۱۳۸۵ تا ۱۳۹۰ رشد مشاهده شده ۱/۲۹ می‌باشد که نسبت به ۵ سال قبل کاهش داشته است.

شکل ۱-۲- متوسط رشد سالانه جمعیت طی سال‌های سرشماری ۱۳۷۵-۱۳۸۵، ۱۳۷۰-۱۳۸۵ و ۱۳۹۰

شکل ۲-۲- متوسط رشد سالانه جمعیت به تفکیک استان

جدول ۲-۲- جمعیت و متوسط رشد سالانه به تفکیک استان (۱۳۸۵-۱۳۹۰)

نام استان	۱۳۸۵	۱۳۹۰	متوسط رشد سالانه (درصد)
کل کشور.....	۷۰۴۹۵۷۸۲	۷۵۱۴۹۶۶۹	۱/۲۹
آذربایجان شرقی.....	۳۶۰۳۴۵۶	۳۷۲۴۶۲۰	۰/۶۶
آذربایجان غربی.....	۲۸۷۳۴۵۹	۳۰۸۰۵۷۶	۱/۴
اردبیل.....	۱۲۲۸۱۵۵	۱۲۴۸۴۸۸	۰/۳۳
اصفهان.....	۴۵۰۹۲۵۶	۴۸۷۹۳۱۲	۱/۳۷
البرز.....	۲۰۷۶۹۹۱	۲۴۱۲۵۱۳	۲/۰۴
ایلام.....	۵۴۵۷۸۷	۵۰۷۵۹۹	۰/۴۳
بوشهر.....	۸۸۶۲۶۷	۱۰۳۲۹۴۹	۳/۱۱
تهران.....	۱۱۳۴۵۳۷۵	۱۲۱۸۳۳۹۱	۱/۴۴
چهارمحال و بختیاری.....	۸۵۷۹۱۰	۸۹۵۲۶۳	۰/۸۶
خراسان جنوبی.....	۶۳۶۴۲۰	۶۶۲۵۳۴	۰/۸۱
خراسان رضوی.....	۵۵۹۳۰۷۹	۵۹۹۴۴۰۲	۱/۴
خراسان شمالی.....	۸۱۱۵۷۲	۸۶۷۷۲۷	۱/۳۵
خوزستان.....	۴۲۷۴۹۷۹	۴۵۳۱۷۲۰	۱/۱۷
زنجان.....	۹۶۴۶۰۱	۱۰۱۵۷۳۴	۱/۰۴
سمنان.....	۵۸۹۷۴۲	۶۳۱۲۱۸	۱/۳۷
سیستان و بلوچستان.....	۲۴۰۵۷۴۲	۲۵۳۴۳۲۷	۱/۰۵
فارس.....	۴۳۳۶۸۷۸	۴۵۹۶۶۵۸	۱/۱۷
قزوین.....	۱۱۴۳۲۰	۱۲۰۱۵۶۵	۱
قم.....	۱۰۴۶۷۳۷	۱۱۵۱۶۷۲	۱/۹۳
کردستان.....	۱۴۴۰۱۵۶	۱۴۹۳۶۴۵	۰/۷۳
کرمان.....	۲۶۵۲۴۱۳	۲۹۳۸۹۸۸	۲/۰۷
کرمانشاه.....	۱۸۷۹۳۸۵	۱۹۴۵۲۲۷	۰/۶۹
کهگیلویه و بویراحمد.....	۶۳۴۲۹۹	۶۵۸۶۲۹	۰/۷۶
گلستان.....	۱۶۱۷۰۸۷	۱۷۷۷۰۱۴	۱/۹
گیلان.....	۲۴۰۴۸۶۱	۲۴۸۰۸۷۴	۰/۶۲
لرستان.....	۱۷۱۶۵۲۷	۱۷۵۴۲۴۳	۰/۴۴
مازندران.....	۲۹۲۲۴۴۳	۳۰۷۳۹۴۳	۱/۰۲
مرکزی.....	۱۳۵۱۲۵۷	۱۴۱۳۹۵۹	۰/۹۱
هرمزگان.....	۱۴۰۳۶۷۴	۱۵۷۸۱۸۳	۲/۳۷
همدان.....	۱۷۰۳۲۶۷	۱۷۵۸۲۶۸	۰/۶۴
یزد.....	۹۹۰۸۱۸	۱۰۷۴۴۲۸	۱/۶۳

(۱) جمعیت استان‌های البرز و تهران برای سال ۱۳۸۵ و متوسط رشد سالانه آن‌ها بر اساس محدوده سال ۱۳۹۰ محاسبه شده است.

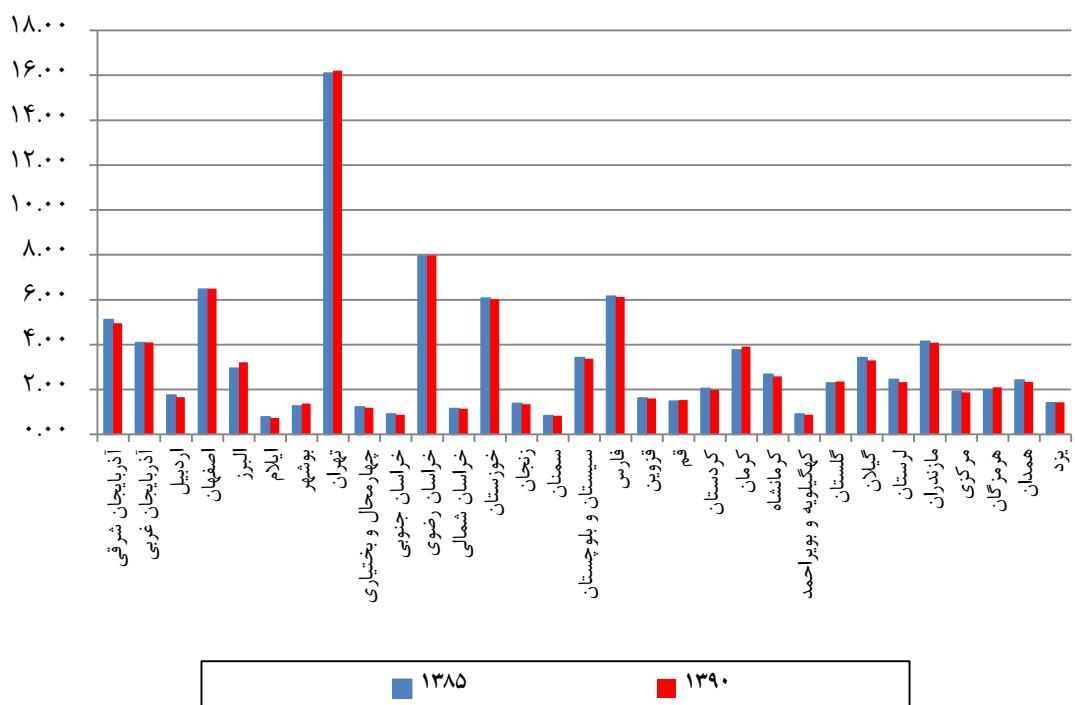
یافته‌های سرشماری ۱۳۹۰، حاکی است که کل جمعیت کشور ۷۵۱۴۹۶۶۹ نفر می‌باشد که نسبت به سرشماری ۱۳۸۵، متوسط رشد سالانه جمعیت $1/29$ درصد می‌باشد. در بین استان‌ها، استان بوشهر با $3/11$ درصد بیشترین متوسط رشد سالانه را به خود اختصاص داده است و بعد از آن استان‌های البرز و هرمزگان به ترتیب با $3/04$ و $2/37$ درصد متوسط رشد سالانه قرار دارند.

همچنین کمترین متوسط رشد سالانه مربوط به استان اردبیل با $33/0$ درصد می‌باشد و بعد از آن استان ایلام با $43/0$ درصد و استان لرستان با $44/0$ درصد کمترین متوسط رشد سالانه را در کشور دارا بوده‌اند.

۲-۳- توزیع نسبی جمعیت

اطلاع از توزیع نسبی جمعیت در استان‌های کشور و همچنین آگاهی از تغییرات آن برای برنامه‌ریزان و سیاست‌گذاران از اهمیت ویژه‌ای برخوردار است. با توجه به نتایج سرشماری عمومی نفوس و مسکن در ۱۳۹۰ در بین استان‌های مختلف کشور استان تهران با تخصیص ۲۱/۱۶ درصد از کل جمعیت کشور حائز بیشترین سهم از توزیع نسبی جمعیت می‌باشد که نسبت به سرشماری ۱۳۸۵، ۱۲، ۱۱٪ درصد افزایش داشته است.

برای اطلاع از نحوه توزیع جمعیت بین ۳۱ استان کشور در سرشماری ۱۳۹۰ و تغییرات آن نسبت به سرشماری ۱۳۸۵ به اطلاعات ذیل مراجعه شود.

شکل ۲-۳-توزيع نسبی جمعیت به تفکیک استان ۱۳۹۰-۱۳۸۵

جدول ۲-۳-۲- توزیع نسبی جمعیت و تغییرات آن به تفکیک استان ۱۳۹۰-۱۳۸۵^(۱)

نام استان	۱۳۸۵	۱۳۹۰	تغییرات توزیع نسبی جمعیت (درصد)
کل کشور	۱۰۰,۰۰	۱۰۰,۰۰	۰/۰۰
آذربایجان شرقی	۵/۱۱	۴/۹۶	-۰/۱۵
آذربایجان غربی	۴/۰۸	۴/۱۰	۰/۰۲
اردبیل	۱/۷۴	۱/۶۶	-۰/۰۸
اصفهان	۶/۴۷	۶/۴۹	۰/۰۲
البرز	۲/۹۵	۳/۲۱	۰/۲۶
ایلام	۰/۷۷	۰/۷۴	-۰/۰۳
بوشهر	۱/۲۶	۱/۳۷	۰/۱۱
تهران	۱۶/۰۹	۱۶/۲۱	۰/۱۲
چهارمحال و بختیاری	۱/۲۲	۱/۱۹	-۰/۰۳
خراسان جنوبی	۰/۹۰	۰/۸۸	-۰/۰۲
خراسان رضوی	۷/۹۴	۷/۹۸	۰/۰۴
خراسان شمالی	۱/۱۵	۱/۱۵	۰/۰۰
خوزستان	۶/۰۷	۶/۰۳	-۰/۰۴
زنجان	۱/۳۷	۱/۳۵	-۰/۰۲
سمنان	۰/۸۴	۰/۸۴	۰/۰۰
سیستان و بلوچستان	۳/۴۱	۳/۳۷	-۰/۰۴
فارس	۶/۱۵	۶/۱۲	-۰/۰۳
قزوین	۱/۶۲	۱/۶۰	-۰/۰۲
قم	۱/۴۸	۱/۰۳	۰/۰۵
کردستان	۲/۰۴	۱/۹۹	-۰/۰۵
کرمان	۳/۷۶	۳/۹۱	۰/۱۵
کرمانشاه	۲/۶۷	۲/۰۹	-۰/۰۸
گلستان	۲/۲۹	۲/۲۶	۰/۰۷
گیلان	۳/۴۱	۳/۳۰	-۰/۱۱
لرستان	۲/۴۴	۲/۳۳	-۰/۱۱
مازندران	۴/۱۴	۴/۰۹	-۰/۰۵
مرکزی	۱/۹۲	۱/۸۸	-۰/۰۴
هرمزگان	۱/۹۹	۲/۱۰	۰/۱۱
همدان	۲/۴۲	۲/۳۴	-۰/۰۸
یزد	۱/۴۱	۱/۴۳	۰/۰۲

(۱) توزیع نسبی جمعیت استان‌های البرز و تهران برای سال ۱۳۸۵ بر اساس محدوده سال ۱۳۹۰ محاسبه شده است.

بررسی و مقایسه شاخص‌های منتخب در استان‌ها با تأکید بر ...

یافته‌های سرشماری ۱۳۹۰، حاکی است که بیشترین نسبت جمعیت مربوط به استان تهران با ۱۶/۲۱ درصد می‌باشد استان‌های خراسان رضوی و اصفهان با ۷/۹۸ و ۶/۴۹ درصد از کل جمعیت کشور به ترتیب در رده‌های بعدی قرار دارند.

لازم به ذکر است با مقایسه نتایج سرشماری ۱۳۹۰ با نتایج سرشماری ۱۳۸۵، استان‌های تهران، خراسان رضوی و اصفهان به ترتیب ۰/۱۲، ۰/۰۴ و ۰/۰۲ درصد افزایش سهم داشته‌اند.

همچنین کمترین نسبت جمعیت مربوط به استان ایلام با ۰/۷۴ درصد از جمعیت کل کشور می‌باشد و بعد از آن استان سمنان با ۰/۸۴ درصد و استان‌های خراسان جنوبی و کهگیلویه و بویراحمد هر کدام با ۰/۸۸ درصد کمترین سهم از جمعیت کشور را دارا بوده‌اند.

با مقایسه نتایج سرشماری ۱۳۹۰ با نتایج سرشماری ۱۳۸۵، نسبت جمعیت استان‌ها در استان ایلام با ۰/۰۳ درصد کاهش، سمنان بدون تغییر و استان‌های خراسان جنوبی و کهگیلویه و بویراحمد هر کدام ۰/۰۲ درصد کاهش در نسبت جمعیتی را به خود اختصاص داده‌اند.

بیشترین تغییرات در توزیع نسبی جمعیت استان‌ها در سرشماری ۱۳۹۰ نسبت به سرشماری ۱۳۸۵ مربوط به استان البرز با ۰/۲۶ درصد افزایش و بعد از آن آذربایجان شرقی با ۰/۱۵ درصد کاهش و استان کرمان با ۰/۱۵ درصد افزایش بیشترین تغییرات را در توزیع نسبی جمعیت را دارا بوده‌اند.

۴-۲- نسب جنسی

نسبت جنسی عبارت از تعداد مردان به ازای هر ۱۰۰ نفر زن در یک جمعیت مشخص است. معمولاً نسبت جنسی در زمان تولد معادل ۱۰۵ است که با توجه به بالا بودن امید به زندگی زنان در رده‌های سنی بالاتر روند کاهشی خواهد داشت و معمولاً در نهایت کمتر از ۱۰۵ اولیه خواهد بود. نسبت جنسی نه تنها یک اطلاع جمعیتی مهم است بلکه با ملاحظه تغییرات آن می‌توان به اطلاعات مفید دیگری مانند وضع بهداشت، مهاجرت و ... دست یافت و همچنین تغییرات آن بین سرشماری‌ها یکی از شاخص‌های ارزیابی سرشماری‌هاست.

نسبت جنسی کشور در سال ۱۳۹۰ معادل ۱۰۲ نفر مرد به ازای ۱۰۰ زن بوده است که نسبت به سال ۱۳۸۵، کاهش ۲ نفر مرد به ازای هر زن را نشان می‌دهد. برای آگاهی بیشتر نسبت به نسبت جنسی و تغییرات آن به تفکیک استان بین دو سرشماری ۱۳۸۵ و ۱۳۹۰ به اطلاعات ذیل ارائه شده است.

جدول ۴-۲- نسبت جنسی و تغییرات آن به تفکیک استان ۱۳۹۰- ۱۳۸۵^(۱)

نام استان	۱۳۸۵	۱۳۹۰	تغییرات نسبت جنسی (درصد)
کل کشور.....	۱۰۴	۱۰۲	-۲
آذربایجان شرقی.....	۱۰۴	۱۰۲	-۲
آذربایجان غربی.....	۱۰۳	۱۰۲	-۱
اردبیل.....	۱۰۱	۱۰۳	۲
اصفهان.....	۱۰۵	۱۰۳	-۲
البرز.....	۱۰۶	۱۰۳	-۳
ایلام.....	۱۰۴	۱۰۳	-۱
بوشهر.....	۱۱۲	۱۱۹	۷
تهران.....	۱۰۶	۱۰۲	-۴
چهارمحال و بختیاری.....	۱۰۱	۱۰۲	۱
خراسان جنوبی.....	۱۰۳	۱۰۱	-۲
خراسان رضوی.....	۱۰۱	۱۰۰	-۱
خراسان شمالی.....	۹۸	۹۹	۱
خوزستان.....	۱۰۵	۱۰۲	-۳
زنجان.....	۱۰۰	۱۰۱	۱
سمنان.....	۱۰۵	۱۰۲	-۳
سیستان و بلوچستان.....	۱۰۳	۱۰۰	-۳
فارس.....	۱۰۳	۱۰۲	-۱
قزوین.....	۱۰۴	۱۰۳	-۱
قم.....	۱۰۵	۱۰۴	-۱
کردستان.....	۱۰۳	۱۰۱	-۲
کرمان.....	۱۰۴	۱۰۲	-۲
کرمانشاه.....	۱۰۴	۱۰۲	-۲
کهگیلویه و بویراحمد.....	۱۰۲	۱۰۰	-۲
گلستان.....	۹۹	۱۰۰	۱
گیلان.....	۹۹	۹۹	۰
لرستان.....	۱۰۴	۱۰۲	-۲
مازندران.....	۱۰۱	۱۰۱	۰
مرکزی.....	۱۰۲	۱۰۲	۰
هرمزگان.....	۱۰۷	۱۰۴	-۳
همدان.....	۱۰۱	۱۰۱	۰
یزد.....	۱۰۹	۱۰۶	-۳

^(۱) نسبت جنسی استان‌های البرز و تهران برای سال ۱۳۸۵ بر اساس محدوده سال ۱۳۹۰ محاسبه شده است.